

पारीन्द्रः ७ श्वेतपिङ्गलः ८ कण्ठीरवः ९ पञ्च-
शिखः १० शैलाटः ११ भीमविक्रमः १२
सटाङ्गः १३ सगराट् १४ सगराजः १५ मरुत्-
प्लवः १६ केशी १७ लग्नौकाः १८ करिदारकः १९
इति शब्दरत्नावली ॥ महावीरः २० श्वेतपिङ्गः २१
सज्जोचनः २२ सगारिः २३ इति जटाधरः ॥
इभारिः २४ नखरायुधः २५ महानादः २६
सुगपतिः २७ इति हेमचन्द्रः ॥ पञ्चमुखः २८
नखी २९ मानी ३० क्रव्यादः ३१ सृगाधिपः ३२
शूरः ३३ विक्रान्तः ३४ हिरदान्तकः ३५ बहु-
बलः ३६ दीप्तः ३७ बली ३८ विक्रमी ३९ दीप्त-
पिङ्गलः ४० तन्नासगुणाः । अश्रः प्रमेहजठरा-
मयजाघनाशिवम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
अपि च ।

“सिंहव्याघ्रहका ऋक्षतरचुडीपिनस्तथा ।
जम्बुजम्बुकमार्जारा इत्याद्यास्तु गुहाशयाः ॥
गुहाशया वातहरा गुरुष्णमधुराश्च ते ।
सिन्धा बन्धा हिता नित्यं नेत्रगुणविकारि-
णाम् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥ * ॥
पदः न्तो ज्येष्ठार्थवाचकः । इत्यमरः । २।१।५८ ॥
(यथा, रामायणे । २।७३।७ ।
‘क यास्यसि महाराज ! हिलेमं दुःखितं
जनम् ।

हीनं पुरुषसिंहेन रामेणाक्लिष्टकम्पणा ॥”)
अर्कतां ध्वजः । इति हेमचन्द्रः ॥ रक्तशिखः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, सुश्रुते । ४।८ ।
“तुत्यालकटुकाव्योषसिंहाकंश्यमारकाः ॥”)
मेपादिहादशराश्रन्तर्गतपञ्चमराशिः । तत्-
पर्यायः । लेयः २ । इति सत्कृत्यमन्त्रावली ॥
तस्याधिष्ठात्री देवता सिंहः । स च मघा-
पूर्वफलगुनी-समुदायोत्तरफलगुनी-प्रथमपादिम
भवति । अग्निराशिः । पौतवर्णः । रूक्षः । एवं
धूम्रवर्णः । पित्तप्रकृतिः । पूर्वदिक्स्वामी ।
पर्वतचारी । चक्षियवर्णः । क्रूरः । महाशब्दः ।
अल्पसन्तानः । अल्पस्त्रीमङ्गलः । तत्र जात-
फलम् । क्रोधी । शौण्णगतिः । हास्यबाणिः ।
अतिवक्ता । चञ्चलः । शीतलः । मत्स्यप्रियश्च ।
इति बृहज्जातकादयः ॥ * ॥ मेपादिहादश-
लग्नान्तर्गतपञ्चमलग्नम् । तत्र जातफलम् ।
“सिंहलग्ने समुद्भूतो भोगी शत्रुविमर्दनः ।
स्त्रियोदरोऽल्पपुत्रश्च सोस्त्राही गजविक्रमः ॥”
इति कोष्ठोपदीपः ॥

सिंहकेलिः, पुं, (सिंहस्येव केलिर्यस्य ।) मञ्जु-
घोषः । जनविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सिंहकेशरः, पुं, (सिंहस्येव केशरो यस्य ।)
वकुलः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सिंहस्य जटा
च ॥

सिंहतलः, पुं, (सिंहस्येव तलमत्र ।) यदा, सिंह-
तलः । पृषोदरादित्वात् साधुः ।) कृताञ्जलिः ।
करदययोजनम् । इत्यमरटीकायां रामायणम् ।
२।६।८५ ॥

सिंहतुण्डः, पुं, (सिंहस्य तुण्डमिव पुष्पमस्य ।)
सिंहतुण्डहचः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य
पर्यायो यथा,—

“सिंहतुण्डः सिंहतुण्डः स्यात् वज्री वज्रद्रुमोऽपि च
सुधासमन्तदुग्धा च ऋक् स्त्रियां स्यात्
सुहो गुडा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
सिंहस्य तुण्डमिव तुण्डमस्य । मत्सरविशेषः ।
यथा, मनुः । ५।१६ ।

“पाठीनरोहितावाची नियुक्ती इत्यकव्ययोः ।
राजोवान् सिंहतुण्डांश्च सगल्कांश्च सर्वशः ॥”
सिंहमुखे, स्त्री ॥)

सिंहद्वारं, स्त्री, (सिंहचिह्नितं द्वारमिति मध्य-
पदलोपिकर्मधारयः ।) प्रवेशद्वारम् । तत्-
पर्यायः । प्रवेशनम् २ । इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा, कथासरित्सागरे । ४३ । १७५ ।

“सिंहद्वारे युवा देवि दृष्टोऽस्माभिर्महान्प्रती ।
सद्वितीयोऽपि यो धत्ते सौन्दर्येणाद्वितीयताम् ॥”)

सिंहध्वनिः, पुं, (सिंहस्य ध्वनिः ।) सिंहशब्दः ।
सिंहनादसदृशशब्दः । यथा,—

“तुपारसंवातशिलाः क्षुराद्यैः
समुल्लिखन् दर्पकलः ककुद्धान् ।
दृष्टः कथञ्चिद्भवयैर्विचिन्ने-
रसोऽसिंहध्वनिरुचननाद ॥”

इति कुमारसम्भवम् ॥

सिंहनादः, पुं, (सिंहस्येव नादः ।) योधानां
रणोत्साहजरवः । तत्पर्यायः । चेद्ग्रा २ । इत्य-
मरः । २।८।१०७ ॥ गजयूथदशनात् तद्ग-
ङ्गाय यथा सिंहस्य नादस्तथा परबलभङ्गाय
स्त्रोत्साहविवृद्धये च यो रावः सः । सिंहस्येव
नादः सिंहनादः । इति भरतः ॥ (यथा आर्या-
सप्तशत्याम् । ७०० ।

“कविसमरसिंहनादः स्वरानुनादः सुधैक-
संवादः ।

विहृदिनोदकन्दः सन्दर्भोऽयं मया सृष्टः ॥”
महादेवः । इति महाभारतम् । १३।१७ ।
११० ॥ * ॥ सिंहस्य नादः ।) सिंहशब्दश्च ॥

सिंहनादकः, पुं, (सिंह इव नदतीति नद +
खुल् ।) वुकारः । इति हारावली । १८४ ॥

सिङ्गा इति भाषा ॥

सिंहनादिका, स्त्री, सिंहमपि नादयतीति । नद
+ णिच् + खुल् । टापि अत इत्वम् ।) दुरा-
लभा । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सिंहपर्णी, स्त्री, सिंहस्य शिशोः पर्णमिव पर्ण-
मस्याः । डोष् ।) वासकः । इति जटाधरः ॥

सिंहपुच्छिका, स्त्री, (सिंहपुच्छी + स्वार्थे कन् ।)
चित्रपर्णिका । इति रत्नमाला ॥ क्षुद्रचाकुलिया
इति भाषा ॥

सिंहपुच्छी, स्त्री, (सिंहस्य पुच्छ इव पुष्पमस्याः ।
डोष् ।) चित्रपर्णिका । पृश्निपर्णी । इत्यमरः ।
२।४।८३ ॥ माषपर्णी । इति रत्न-
माला ॥

सिंहपुष्पी, स्त्री, (सिंहस्य पुच्छ इव पुष्पमस्याः ।
डोष् ।) पृश्निपर्णी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिंहमुखी, स्त्री, (सिंहस्य मुखमिव पुष्पमस्याः ।
डोष् ।) वासकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिंहयाना, स्त्री, (सिंहो यानं वाहनं यस्याः ।)
दुर्गा । इति हेमचन्द्रः ॥

सिंहरथा, स्त्री, (सिंह एव रथो यस्याः ।) दुर्गा ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, हरिवंशे । १७६ ।
१७ ।

“वराङ्गनां सिंहरथां बहुरूपां हृषध्वजाम् ॥”)

सिंहलं, स्त्री, (सिंहलो देशः प्रभवत्वेनास्त्वस्येति ।
अच् ।) रङ्गम् । इति हेमचन्द्रः ॥ रीतिः ।
त्वचम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिंहलः, पुं, स्त्री, (सिंहं लाति प्राप्नोतीति ।
ला + कः ।) देशविशेषः । शिलोन इति
ख्यातः । यथा,—

“दक्षिणेऽवन्तिमाहेन्द्रमलया ऋष्यभूककाः ।
चितकूटमहारण्यकाञ्चीसिंहलकोङ्कणाः ॥”
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

(अयञ्च जम्बुद्वीपस्य अष्टप्रसिद्धीपानामन्य-
तमः । यथा, भागवते । ५।१८।२८—३० ।

“जम्बुद्वीपस्य च राजन् उपद्वीपानष्टौ हैक
उपदिशन्ति सागरात्मजैरश्वान्वेषण इमां महौ
परितो निखनङ्गिरूपकल्पितान् । तद्दयथा
स्वर्णप्रस्थश्चन्द्रशुक्ल आवर्तनो रमणको मन्द-
हरिणः पाञ्चजन्यः सिंहलो लङ्घेति ॥” * ॥
तद्देशवासिनि, पुं भूम्नि । यथा, महाभारते ।
१।१७६।३५ ।

“पौण्ड्रान् किरातान् यवनान् सिंहलान्
वर्षवान् खशान् ।

ससर्ज फेनतः सा गीर्स्त्रं च्छान् बहुविधानपि ॥”)
सिंहलस्था, स्त्री, (सिंहले तिष्ठति या । स्था +
कः ।) सिंहली । इति राजनिर्घण्टः ॥ सिंहल-
देशवासिनी च ॥

सिंहलास्थानः, पुं, (सिंहल आस्थानं यस्य ।)
तालवृक्षसदृशवृक्षविशेषः । यथा,—

“प्रोत्फलः सिंहलास्थानश्छड्डी पिञ्जा छटापि
च ॥”
इति शब्दमाला ॥

सिंहलीलः, पुं, (सिंहस्य लीलेव लीला यत्र ।)
रतिवन्धविशेषः । तस्य लक्षणं यथा,—

“लिङ्गोपरिस्थिता नारी भूमौ दत्त्वा पदद्वयम्
हृदये दत्तहस्ता च सिंहलीलः प्रकीर्तितः ॥
लिङ्गोपरिस्थिता नारी कान्तोरुस्थपदद्वया ।
हृदये दत्तहस्ता च सिंहलीलोऽप्यसावपि ॥”
इति रतिमञ्जरी ॥

सिंहवाहिनी, स्त्री, सिंहरूपो वाहो वाहन-
मस्यस्या इति । इनि ।) दुर्गा । यथा,—

“सिंहमारुह्य कल्पान्तो निहतो महिषो
यतः ।
महिषघ्नी ततो देवी कथ्यते सिंहवाहिनी ॥”
इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥